

سُودَ الْكُفْرِ سَيَأْتِيهِمْ وَقَدْ جَاءَ خَدَايَ آسَافِش
وَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ الَّذِينَ سَبَّوْا الَّذِينَ صَدَقُوا

لکشد بهر مال دنیا بیخ
هر که خواهد که مال بهر دین
چون دین ممکن نباشد دین
تا نگاهد جلال بخت دین

الْقَنَاعَةَ مَا لَا يَنْفَدُ صَدَقَ رَسُولُ اللَّهِ

صاحب صبر از خاندان کرم
فرض احسان نمی شد که
تقناعت کردی کان مالی است
که بی پایان نمی رسد هم

وَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ الصُّبْحَةَ تَمْنَعُ الرَّزْقَ

ای کمر بسته کسب روزی را
صبح خیزی دلیل فوریت

بهر خواب صباح چشم میند زانکه این خواب مانع روزیت

وَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَفَ السَّمَاعِ الْمُنُّ

کی نبخت نمود کسی دل کرم
چون ز منت کنندم سروری
غیر با دیگران منت نیست
آفت روضه خواب غمزی

السَّعِيدِ مِنْ وَعْظِ بَعْضِهِ صَدَقَ رَسُولُ اللَّهِ

باید گفت کسی که می نبرد
رشد بر نیکی بختی از دیگران
بختی روزگار نادیده سران
باید کرد ز بختی

كُنْفَى بِالْمَرْءِ إِذَا مَا حَدَّثَ بِكُلِّ مَا سَمِعَ صَدَقَ

مرد را بس همین گنه که قدم از مفرمان نهد بیرون